

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212214144
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212214144.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, v konaní zastúpený Advokátskou kanceláriou HMG & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefánikova 12, Bratislava, proti žalovanému: E. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. N. XXXX, o zaplatenie 2 478,84 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 29. októbra 2012, č. k. 13C/189/2012-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 29. 10. 2012, č. k. 13C/189/2012-68 návrh na zaplatenie sumy 2 478,84 eura spolu so 17,30 % úrokom ročne zo sumy 1 127,39 eura od 22. 12. 2010 do zaplatenia, s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 127,39 eura od 22. 12. 2010 do zaplatenia zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na obsah ustanovení § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1-3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 1, 2, § 110 ods. 3 OZ. § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 19. 07. 2012 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2 478,84 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,30 % ročne zo sumy 1 127,39 eura od 22. 12. 2010 až do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 127,39 eura od 22. 12. 2010 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0212069712 zo dňa 19. 08. 2005 poskytla žalovanému úver vo výške 1 659,70 eura (50 000,- Sk) pri úrokovej sadzbe 17,30 % ročne. Žalovaný sa poskytnutý úver zaviazal splatiť v mesačných splátkach, vždy k 10. dňu v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20. 09. 2005 a konečná splatnosť úveru bola dňa 20. 07. 2008. Ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. 21. 12. 2010 bol žalovaný v omeškaní 1311 dní, jeho pohľadávka predstavovala sumu 2 478,84 eura, z toho istina vo výške 1.127,39 eura, úroky vo výške 478,85 eura, úroky z omeškania vo výške 872,60 eura, pričom istinu vo výške 1 127,39 eura žalobca ďalej úročí úrokom 17,30 % ročne a zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi SLSP, a.s. a žalovaným bola dňa 19. 08. 2005 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0212069712, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému úver vo výške 50 000,- Sk (1 659,70 eura), ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 35 mesačnými splátkami po 1 889,- Sk pri úrokovej sadzbe 17,30 % ročne a RPMN vo výške 9,76 %, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20. 09. 2005 a konečná splatnosť úveru bola 20. 07. 2008. Zmluvné strany sa dohodli aj na poplatku za správu úveru vo výške 50,- Sk mesačne. Žalovaný mal 35 mesačnými splátkami uhradiť svojmu veriteľovi sumu 2 252,71 eura (35 x /1 889,- Sk + 50,- Sk/ = 67 865,- Sk), z ktorej suma 534,92 eura predstavuje sumu úroku z úveru (35 x 1 889,- Sk = 66 115,- Sk - 50 000,- Sk istina úveru = 534,92 eura) do splatnosti ostatnej, 35. splátky úveru. Súd dôvodnosť tvrdenia žalobcu, že žalovaný do splatnosti úveru mal uhradiť sumu 2 407,53 eura, z ktorej suma 596,80 eura predstavuje úrok z úveru a suma 151,03 eura predstavuje poplatky, nemal nad sumu 2 252,71 eura

za preukázané. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný titulom splátok uhradil úhrnom sumu 1 284,89 eura. V danom prípade je zrejmé, že do uplatnenia nároku žalobcu (19. 07. 2012) uplynula trojročná premlčacia doba nielen ostatnej - 35. splátky splatnej 20. 07. 2008 spolu s mesačným poplatkom za správu úveru vo výške 50,- Sk, ale aj všetkých splátok a mesačných poplatkov za správu úveru, ktoré boli splatné v predchádzajúcich mesiacoch. S poukazom na uvedené súd prihladol na dôvodne vznesenú námietku premlčania. Súd prihladol aj na námietku premlčania aj v časti úroku z úveru, zahrnutého v 35. splátkach, najmä, keď sa uvedeným úrokom mala úročiť istina čerpaného úveru do konečnej splatnosti úveru (20. 07. 2008), čo vyplýva aj zo základných podmienok uvedených v čl. I. Zmluvy o splátkovom úvere z 19. 08. 2005. Do uplatnenia nároku žalobcu v časti úroku z úveru uplynula od splatnosti úroku z úveru (20. 07. 2008) zahrnutého v ostatnej - 35. splátke úveru trojročná premlčacia doba. Z uvedeného dôvodu sú návrh žalobcu nepovažoval za dôvodný ani v časti žalovaného 17,30 % úroku z úveru od 22. 12. 2010, pričom poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu publikované pod R 59/98. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 12. 09. 2012 uviedol, že v žalovanej istine je zahrnutý aj úrok z omeškania za obdobie od 04. 05. 2007 do 20. 07. 2008 počítaný vo výške 26,40 % ročne predstavujúci sumu 872,60 eura. Súd v tomto smere zastal názor, že povinnosť platiť úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ za omeškanie s plnením peňažného dlhu, nevznikne samostatne, za každý deň trvania omeškania, ale je príslušenstvom hlavného záväzku, a preto pre povinnosť platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, kedy došlo k omeškaniu so splnením hlavného záväzku. Povinnosť platiť úroky z omeškania vzniká jednorazovo v deň, v ktorý sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením hlavného záväzku - riadne neuhradenej mesačnej splátky - a týmto dňom začína plynúť premlčacia doba na uplatnenie nároku na úrok z omeškania ako celku. Z uvedeného dôvodu súd prihladol aj na námietku premlčania v časti príslušenstva. O trovách konania rozhodol s poukazom na obsah ust. § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 151 ods. 1 OSP, v zmysle ktorých žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a ani si ich neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nesúhlasil s právnym posúdením veci, nakoľko v čase uzavretia zmluvy boli v platnosti nasledovné ustanovenia právnych predpisov. Poukázal na moment uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver, a to dňa 19. 08. 2005. Na predmetný záväzok, ktorý vznikol zo zmluvy, je nutné použiť ust. Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu zmluvných strán, teda bez ohľadu na to, či zmluvnou stranou je podnikateľ alebo nepodnikateľ. Zdôraznil, že právna úprava v čase uzavretia zmluvy nevymedzovala ako spotrebiteľskú zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka, a taktiež táto právna úprava nevymedzovala výlučnú pôsobnosť Občianskeho zákonníka na právne vzťahy založené Obchodným zákonníkom, nemožno v danom prípade posúdiť predmetnú Zmluvu ako spotrebiteľskú podľa ust. Občianskeho zákonníka, a teda nemožno v danom prípade posúdiť inštitút premlčania, resp. námietku premlčania vznesenú žalovaným podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a aplikovať trojročnú premlčaciu dobu na vzťah založený Obchodným zákonníkom. V zmysle uvedeného nie je preto možné ani vylúčiť pôsobnosť Obchodného zákonníka na vzťahy upravené Zmluvou, a teda ani aplikáciu ust. § 397 v spojení s § 392 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, podľa ktorého „Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Pri práve na plnenie záväzku plynie (štvorročná) premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti)“. V prípade aplikácie ustanovení OZ o spotrebiteľských zmluvách by išlo o neprípustnú retroaktivitu, kedy nová právna úprava mení sám vznik určitého právneho vzťahu alebo následky právneho vzťahu, ktoré nastali pred dňom jej účinnosti. Pokiaľ ide o princíp právnej istoty ako predpokladu právneho štátu, ten v sebe obsahuje predovšetkým efektívnu ochranu práv všetkých právnych subjektov (teda nielen spotrebiteľov) a predvídanosť postupu štátu a jeho orgánov voči právnym subjektom. Takýto postup súdu nie je v súlade so zásadou právnej istoty v záväzkovo právnych vzťahoch. Žalobca si zároveň vyčíslil trovy prvostupňového a odvolacieho konania v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške spolu 819,62 eura.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 100 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone

ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

V prejednávanej veci je nesporné, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela so žalovaným dňa 19. augusta 2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0212069712, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 1 659,70 eura (50 000,- Sk) s úrokovom sadzbou 17,30 % ročne. Žalovaný sa zaviazal predmetný úver splatiť v 35 mesačných splátkach, vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 12. 2010, SLSP, a.s. ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávku voči žalovanému, ktorá ku dňu postúpenia predstavovala sumu 2 478,84 eura. Právny vzťah medzi účastníkmi bol posúdený ako spotrebiteľský, keďže žalovaný vystupuje v pozícii spotrebiteľa a právny predchodca žalobcu SLSP, a.s. má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. V danom prípade sa jedná o adhéznou formulárovú zmluvu spoločnosti SLSP, a.s., ktorej obsah bol vopred pripravený a žalovanému bola odopretá akákoľvek možnosť reálne obsah zmluvy ovplyvniť. Jedná sa teda o klasickú typovú zmluvu bez možnosti žalovaného ako spotrebiteľa zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu dopredu pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností. Uvedená zmluva, uzavretá medzi účastníkmi konania je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania, kde žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ vo vzťahu ku službe, t. j. úveru, ktorý využíva na uspokojovanie svojich potrieb, a žalobca vystupuje ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Odvolací súd zdôrazňuje, že návrh bol v danej veci doručený súdu dňa 19. 07. 2012, po uplynutí premlčacej doby nároku na jednotlivé mesačné splátky, pričom trojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. V danom prípade od márneho uplynutia 20. dňa každého mesiaca, ktorý bol určený za deň splatnosti jednotlivých splátok, začala plynúť trojročná premlčacia doba nároku veriteľa žalovaného na tú ktorú neuhradenú splátku. Je zrejmé, že do uplatnenia nároku žalobcu (19. 07. 2012) uplynula trojročná doba nielen poslednej 35. splátky splatnej 20. 07. 2008, ale aj všetkých splátok a mesačných poplatkov za správu úveru, ktoré boli splatné v predchádzajúcich mesiacoch. S poukazom na uvedené odvolací súd rovnako prihliadol na úspešne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného a s ňou súvisiaci premlčaný nárok žalobcu, a rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 219 ods. 2 OSP).

Záverom odvolací súd poznamenáva, že v danom prípade vzhľadom na existenciu

spotrebiteľského vzťahu medzi účastníkmi konania bolo potrebné akceptovať premlčaciu dobu v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka t. j. trojročnú, a nie premlčaciu dobu v zmysle § 397 Obchodného zákonníka, t. j. štvorročnú.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a ich náhradu úspešnému žalovanému v tomto konaní nepriznal, pretože mu žiadne odvolacie trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.